

ίδεται κατὰ τὸν στολισμὸν τῆς νύμφης). Πβ. ἀλλάζω 3 β. γ) Ἰδίᾳ κατὰ πληθ., ἡ στολὴ τῆς γυναικὸς Λυκ. (Λιβύσσ.) Πβ. ἀλλάτι 9.

ἄλλαμανιάτα

ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑθνικοῦ ὄν. *Μανιάτης*. Κατὰ τὸν τρόπον τῶν κατοίκων τῆς Μάνης, ώς συνηθίσουν οἱ Μανιάται, κυρίως ἐπὶ ἔκδικήσεως μετὰ μακρὸν ἐπερχομένης.

ἄλλαματένιος

ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀλλαματένος Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαματα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλέντος.

Ο ἐνδεδυμένος ώραια καὶ καινουργῆ ἐνδύματα.

ἄλλαματίδι

τό, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαματίδι.

Ἡ διὰ λαμπρῶν καὶ καινουργῶν ἐνδυμάτων μετένδυσις. : *Μωρὲ ἀλλαματίδι ποῦ τό χει αὐτὴ σήμερο!*

ἄλλαμπάντα

ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀλλαπάντα Κύπρ. κ. ἀ.

ἀλλαβάδα Κεφαλλ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *alla banda*.

Ἐγκαρδίως, εἰς τὸ πλευρόν, ως ὅρ. ναυτικός : Φρ.

“Ορσ’ ἀλλαπάντα! (ἐπιφώνησις πρὸς τοὺς ναύτας κατὰ τὴν

ἀναστροφὴν τοῦ πλοίου) Κύπρ.

ἄλλαμπάντα

ἡ, “Ηπ. (Δρόβιαν. Πωγών.) ἀλλαπάντα Θήρ. Κύπρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Απύρανθ.) “Ηπ. ἀλλεπάντα Χίος

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀλλαμπάντα.

1) Ἀναστάτωσις, ἐπανάστασις, ἀνωμαλία “Ηπ. (Δρόβιαν.

Πωγών.): *Tὸν καιρὸν τῆς ἀλλαπάντας* (τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821) Πωγών. Φέτο εἶναι καιρὸς τῆς ἀλλαπάντας (οὗτῳ ἐλέγετο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Βαλκανιούρικου πολέμου τοῦ 1912) αὐτόθ. 2) Αὔστηρὰ ἐπίτληξις Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) 3) Ἀποχωρητήριον, ἀφοδευτήριον (τὸ εἰς τὴν μπάνταν κείμενον) Θήρ. Λέσβ. Νάξ. (Απύρανθ.) Συνών. ἀναγκαῖο, ἀπόπατος, μάντρα, μέρος, πόρεψι, χρεία. 4) Ἡ ὑγρὰ κόπρος τοῦ ἀποχωρητηρίου (ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον) Χίος

ἄλλαμπονρδον

ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀλλαμπονρδον Θήρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ οὐσ. μπονρδος.

Ἄτακτως, ἄνω κάτω: *Τὸ μάθημά του τό πε ἀλλαμπονρδον*.

ἄλλαμπονρνέζικος

ἐπίθ. σύνηθ. ἀλλαμπονρνέζικος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλλαμπονρνέζος.

Ἀκατάληπτος, ἴσυγκεχυμένος, μόνον κατ’ οὐδ. πληθ. ἐνθ’ ἀν.: *Μιλεῖ ἀλλαμπονρνέζικα. Αὐτὰ ποῦ λέσ εἶναι ἀλλαμπονρνέζικα σύνηθ. Συντυχάν-νει τῶι δικεβάζει ἀλλαμπονρνέζικα Κύπρ.*

ἄλλαμπονρνέζος

ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ πιθανῶς τοῦ γεωγραφικοῦ ὄν. *Livorno* (Νεολατιν. *Liberum*) κατὰ τὰ εἰς -έζος ἑθνικά, οἷον: *Μιλανέζος, Σκοτσέζος* κττ.

άλλαξιά

‘Αλλόκοτος, παράδοξος: *Αὐτὸς εἶναι ἀλλαμπονρνέζος, δὲν εἰν’ ἄνθρωπος σύνηθ.* || Φρ. “*Οταν μὲ μεταϊδῇ, ἃς μὲ γράψ’ ἀλλαμπονρνέζο* (οὐδέποτε θά μὲ ἵδη) πολλαχ.

ἄλλανόβα

ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰταλ. ἐπιθ. *ποντο-* Κατὰ τὸ νέον, ἥτοι τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ παλαιόν, τὸ Ἰουλιανὸν (εὐχρηστος ἡ λ.. πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου): “*Εφύγαμε σ’ τοῖς τόσος τοῦ μηνὸς ἀλλανόβα.* Πβ. *ἀλλαγ-γκρέκα, ἀλλαφράγκα.

ἄλλαξιανά

ἐπίρρ. Κύπρ.

Ἐκ τῆς ἀορίστου ἀντων. ἀλλος καὶ τοῦ ἐπιρρ. ξανά.

“*Αλλην φοράν, δευτέραν φοράν, πάλιν: Μὲν μὲ δέορης τῶι ἀλλαξιανά πῶς μ’ ἀγαπᾶς καρτδίν μου ἐμὲν τὰ μέν πηγες* (ἐνώπιον μου νὰ μὴν τὸ εἰπῆς).

ἄλλαξιαφεντία

ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ φ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ἀφεντία, δι’ διδ. ἀφεντιά.

Μεταβολὴ αὐθεντίας, κυριαρχίας.

ἄλλαξι

ἡ, Θήρ. κ. ἀ. —Λεξ. Βλαστ. ἀλλαξ’ Θράκ. (Αδριανούπ. Alv.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀλλαξιά.

1) Ἀλλαγή, ἀνταλλαγή Θράκ. (Αδριανούπ. Alv.): *Πῆγαν σ’ τ’ν ἀλλαξ*’ (ἐπὶ τῶν μεταβαινόντων ἀλλαχοῦ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορευμάτων, οἷον πίθων, σανίδων κττ. διὰ σίτου) Alv. 2) Ἐνδυμασία πρὸς ἀλλαγὴν ἄλλης Θήρ.: *Μιὰ ἀλλαξι φοῦχα παίρων μοναχὰ μαζί μουν.*

Πβ. ἀλλαγή, ἀλλαξιά.

ἄλλαξιά

ἡ, ἀλλαξία Ζάκ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀλλαξία Πόντ. (Κερασ.) ἀλλαξιά σύνηθ. καὶ Πόντ. (Αιμισ.) ἀλλαξία Κρήτ. Πελοπν. (Μεσσ.) Σκύρ. ἀλλαξιά Κύπρ. ἀλλαξία “Ηπ. (Ζαγόρ.) κ. ἀ. ἀξιά Τσακων. ἀλλαξέα Εῦρ. (Αύλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) ἀλλασσιά Θράκ. (Επιβάτ.)

Ἐκ τοῦ φ. ἀλλάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Τὸ ἀλλαξία καὶ παρὰ Βλάχ. Διὰ τὸν τύπ. τῆς Τσακων. ἀξιά πρ. τὸ αὐτόθι ἀσσον ἐκ τοῦ ἀλλάσσον. Τὸ ἀλλασσία κατ’ ἐπίδρασιν πιθανῶς τοῦ ἀλλάσσον, δι’ διδ. ἀλλάζω.

1) Μεταβολὴ διευθύνσεως, συνήθως ἐπὶ ζώνων κατὰ τὴν ἀροτρίασιν Θράκ. (Επιβάτ.) 2) Ἀνταλλαγή, συνήθως μετὰ τοῦ φ. κάνω κοιν.: *Κάνωμε ἀλλαξιά τὰ φολόγα μας κοιν.* ‘*Ἐποίκαμεν ἀλλαξίαν Οἰν.* “*Ἐλ*” ἀς εὐτάμε ἀλλαξίαν Τραπ. Χαλδ. ‘*Ἐκάμαμεν ἀλλαξίαν, ἔδωκα τὴν μούλαν μουν τῶι δικό λίρες τοῦ ἐπικασα τὸν ἀπ-παρόν του Κύπρ.* || ‘*Ἀσμ.*

Παπλά μ’, ἀν εἰσαι Χριστιανὸς κι ἀν εἰσαι γατισμένος, κάμε ἀλλαξιά τὰ στέφανα καὶ βάλ’ τα σ’ τὴν κουμπάρα Κίμωλ. 3) Ἐνδυμασία ωρισμένη κυρίως πρὸς ἀλλαγὴν σύνηθ. καὶ Πόντ. (Χαλδ.): *Πῆρε μαζί του μιὰ ἀλλαξιά φοῦχα σύνηθ.* “*Ἐναγ ἀλλαξίαν λώματα ἐπέμ’ νανε με (μία ἀλλ. ἐνδύματα μοῦ ἀπέμεινεν) Χαλδ.* β) Ο ἐσωτερικὸς ίματισμός, τὰ ἐσώρρουχα, τὰ ἀσπρόρρουχα πολλαχ.: “*Ηβαλα σ’ τὴν πλύνοις ἀλλαξίας τοῦ καθενοῦς Ανδρ.* 4) Εν γένει ἐνδυμασία πολλαχ.: “*Ἐκαμα μὰν ἀλλαξιά φοῦχα χειμωνικὰ Κρήτ.* Η νύφη ἐπῆρε τρεῖς ἀλλαξίες σκοντιά Μάν. Τὴ στολίσαρα

σὰ τύφ' καὶ τὴ φωτήσανα ποιὰ ἀλλαξιὰ θέλ' νὰ βάλ' Προπ. (Πάνορμ.) Νά μ' φρειάρης δγὸ ἀλλαξίες Αἰτωλ. 5) Ἐπιφερηματ., ἐναλλάξ Προπ. (Κύζ.): Πάμε νὰ δουλέψωμε ἀλλαξιὰ (ᾶς ὑπάγωμεν νὰ ἔργασθωμεν ἐναλλάξ εἰς τὰ ίδικά μας καὶ τὰ ίδικά σας κτήματα).

Πβ. ἀλλαγή, ἀλλαξι.

ἀλλαξιμαιδς ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαξι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλιμαιός, περὶ ἣς ίδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῇ 22 (1910) 240 κέξ.

Ο ἀλλοιωθείς τὴν δψιν μέχρι βαθμοῦ, ώστε νὰ μὴ γνωρισθῇ: Ἀλλαξιμαιδὸ ἐνηκε (ἔγινε).

ἀλλαξιμάριν τό, Κύπρ. ἀλλαξιμάρδος Καππ. (Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀλλαξιμάριον.

1) Ἀνταλλαγὴ ἔργασίας ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις, ἀλληλοβοήθεια Καππ. (Σινασσ.) 2) Κόσμος, στολισμὸς Κύπρ. : Ἀσμ.

Τδαι νά ἡγαντείν' τὴ φορεσὶὰ τδαι τδεῖν' τ' ἀλλαξιμάριν!

3) Χάρις, μεγαλοπρέπεια Κύπρ.: Ἐπαρπάτεν τό εἰδεν σου ἔναν ἀλλαξιμάριν!

ἀλλαξίμι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀλλαξίμιον = περιβολή, στολή, ἐνδυμασία. Πβ. Κωνστ. Πορφ. Βασίλ. τάξ. 754,2 (ἔκδ. Βόννης) «ἀποθέσθαι τὰ ἑαυτῶν ἀλλαξίμια καὶ ἐπενδύσασθαι τὰ οἰκεῖα αὐτῶν σκαραμάγγια».

Παιδίον καχεκτικόν, διότι προέρχεται κατὰ τὴν δοξασίαν τοῦ λαοῦ ἐξ ἀνταλλαγῆς τῶν νεράδων, αἱ ὁποῖαι ἀφήρπασαν τὸ ὑγιὲς τῆς γυναικὸς καὶ ἔδωσαν τὸ ίδικόν των.

ἀλλάξιμον τό, Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀλλάξιμον.

Ἄλλαγὴ ἐνδυμάτων, μετένδυσις.

ἀλλαξίος ὁ, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κλαίω - κλαψίος, κλέφτω - κλεψίος κττ., περὶ ὃν ίδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1911/2) 2,6 κέξ.

Ἄλλαγὴ, ἀνταλλαγὴ.

ἀλλαξιοβασιλίκι τό, Κρήτ. (Σφακ. κ. ἄ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. βασιλίκι.

1) Η μεταβολὴ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως χώρας τινὸς καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀναστάτωσις αὐτῆς ἐνθ' ἀν.: «Ο Θεὸς νὰ ξεμηστεύῃ τὸν ἀθρωπὸ ἀπὸ τ' ἀλλαξιοβασιλίκι! Κρήτ. Ἀλλοίς δον ἀπού λαχε 'ς τ' ἀλλαξιοβασιλίκια (ἀλλοίμονον εἰς τὸν ζήσαντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος) αὐτόθ. Λε θά ρθη ἀλλαξιοβασιλίκι; (δὲν θὰ ἐπέλθῃ πολιτικὴ ἀναστάτωσις διὰ νὰ είμαι ἐλεύθερος νά σε ἐκδικηθῶ;) Μάν. 2) Η ἔλευσις τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου Κρήτ. (Σφακ.) : Ἀλλοίς των ἀποὺ φτάξουσι τ' ἀλλαξιοβασιλίκια!

ἀλλαξιοβρόχι τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. βροχή.

Η μεταβολὴ τοῦ καιροῦ πρὸς τὴν βροχήν: Ἀρχίσασι δάλι τ' ἀλλαξιοβρόχια Κρήτ. (Σφακ.) Πβ. πρωτοβρόχι.

ἀλλαξιγνωμῶ ΚΘεοτόκ. Οἱ σκλάβ. 91 ἀλλαξιγνωμῖς Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. γνώμη.

Μεταβάλλω, ἀλλάξιος γνώμην: Εὔκολα ἀλλαξιγνωμοῦν οἱ γυναικεῖς ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἀν. «Οσο δέσι καὶ ἀλλαξιγνωμῖς εις Κρήτ.

ἀλλαξιοδρομιδὰ ἡ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. δρόμος.

Μεταβολὴ τῆς πορείας, ἐπὶ πλοίου.

ἀλλαξιοδρομῶ πολλαχ. ἀλλαξιοδρομοῦ Θεσσ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. δρόμος.

Άλλασσω τὸν δρόμον, μεταβάλλω τὴν πορείαν.

ἀλλαξιοθρησκεία ἡ, Λεξ. Μ. Εγκυλ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. θρησκεία.

Άλλαγή, μεταβολὴ θρησκείας, ἐξωμοσία. Συνών. ἀλλαξιοπίστια.

ἀλλαξιοθριάζω Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. θριάζω.

Άλλασσω δψιν. Συνών. ἀλλαξιοθριάζω.

ἀλλαξιοθροίζω Α' Εφταλ. Μαζώχτρ. 152.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. θροίζω.

Ἄλλαξιοθροίζω, διότι ίδ.

ἀλλαξιοκαιριδὰ ἡ, σύνηθ. ἀλλαξιοκαιριδὰ Ἀνδρ. κ. ἄ. ἀλλαξιοκαιριδὰ βρό. Ιδιώμ. ἀλλαξιοκαιριδὰ Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Άλλαγὴ τοῦ καιροῦ, μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως ἐνθ' ἀν.: Φωνάζοντες οἱ πετεινοί, θὰ ἔχωμε ἀλλαξιοκαιριδὰ σύνηθ. Μί τον κινούόγιον τοὺ φιγάροι είχαμε ἀλλαξιοκαιριδὰ Ἄιμβρ. || Γνωμ.

Ἐχομε ἀλλαξιοκαιριδά, | κράζοντες, κονκίζοντες τὰ πουλλιά Κάρπ.

ἀλλαξιοκαιριδὰ ἀμάρτ. ἀλλαξιοκαιριδὰ Τῆν.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Κατὰ γ' πρόσ., μεταβάλλεται ὁ καιρός.

ἀλλαξιοκλαππιάζω ἀμάρτ. ἀλλαξιοκλαππιάζων Θράκ. (ΑΙν.)

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. κλαππα.

Αφαιρῶ τὴν κλάππαν, ἥτοι τὸ πέδικλον, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ποδὸς τοῦ ἵππου καὶ περιβάλλω δι' αὐτῆς τὸν ἄλλον πόδα.

***ἀλλαξιοκορμιάζω**, Μετοχ. ἀλλαξιοκορμιασμένος Ίων. (Κρήτ.)

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. κορμί.

Ανανεώνω ἐν μέρει: Ἀλλαξιοκορμιασμένο ποκάμισο (ύποκάμισον, τὸ ὅποιον ἔχει ἀνανεωθῆ ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἄνω).

ἀλλαξιοκόρφι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ο. ἀλλάξιος καὶ τοῦ οὐσ. κόρφος.

1) Τὸ περιβάλλον τὸ στήθος μέρος τοῦ γυναικείου

